„Jau! Vždyť víš, že mám doktorku, a ne doktora," snažila se to ještě zachránit.

„Seš moje, rozumíš?" Jednou rukou jí pořád držel zkroucenou paži a druhou jí bolestivě stiskl prso.

Vzrušeně funěl a byl z něj cítit alkohol. V tu chvíli pochopila, že neustoupí. Prudce ji ohnul tak, až dopadla dlaněmi na skříňku, kam si odkládali klíče. Měla pocit, že jí křuplo v rameni. Než se nadála, vyhrnul jí sukni i s kabátem, který si ani nestihla sundat. Potom přesunul ruku do jejího klína a nehty zatínal do silonek, aby se jí dostal do kalhotek. Snažila se neplakat a uvolnit se. Když se bránila, všechno se v ní stáhlo a bolelo to o hodně víc. Když brečela, byl drsnější. A když pil, byl k neutahání.

Konečně se mu povedlo roztrhnout jí silonky. Odhrnul kalhotky a pronikl do ní prsty. Nedělal si hlavu s tím, aby ji neškrábl.

„To říkám, jak vjezd pro náklaďák," zafuněl a prudce do ní vrazil skoro celou ruku. Pak ucítila, jak jí druhou rukou sevřel zadek a vzápětí jí palcem pronikl do análního otvoru.

Zalapala po dechu a skousla si ret, aby cítila jinou bolest. Nehty zatínala do dlaní i stehen, úleva ale nepřicházela. Vydala bolestivý vzlyk, přestože se tolik snažila mlčet.

„Tohle se ti líbí, co? Ty děvko!"

Ucítila úlevu, když z ní ruku vytáhl. Vnímala už jen pálení. Ale oproti bolesti v rameni to nic nebylo. Navíc ji Patrik za paži zase popadl, prudce za ni trhl a Jolana upadla na kolena. Využil toho, chytil ji za vlasy a donutil ji otočit se a narovnat. Jedním pohybem si rozepnul kalhoty, stáhl trenky a vrazil jí ztopořený penis do pusy. Chytil ji za hlavu a oběma palci jí hrubě držel oční víčka

dokořán, zatímco jí pronikal hluboko do krku. Nemohla se nadechnout. V hrůze, že toho tentokrát nenechá, ho škrábala do stehen a pokoušela se ho odstrčit. On se ale jenom šíleně smál.

Sebrala v sobě poslední zbytky sil a skousla.

„Kurva! Co děláš?" zaječel a dal jí facku, až se svalila na zem.

Bylo jí to jedno. I kdyby do ní kopal, mohla dýchat, čehož sípavě využila. Lapala po dechu a snažila se odplazit z jeho dosahu. Marně.

„Pocem, ti říkám," zavrčel. Nedokázala rozlišit, jestli vztekle nebo vzrušeně. Možná to bylo obojí.

Popadl ji za kotník a smýkl s ní k sobě. Přetočil ji na záda, roztáhl jí nohy, chytil ji pod koleny a drsně do ní pronikl. Bylo jí to jedno. Tohle už téměř necítila. Mohla dýchat. Ruce zatínala v pěst snad ze zvyku. Vnitřně se odpoutala a prostě jen ležela.

Netrvalo dlouho a Patrik na vteřinu ztuhl, pak ještě naposledy tvrdě přirazil.

„Jdi se umejt, ty špíno," poručil jí. Plivl jí do obličeje a štítivě ji od sebe odstrčil.

Jolana ho poslechla. Setřela si z tváře jeho sliny a tak, aby působila co nejnormálněji, se posbírala ze země a odešla do koupelny. Ráda by se zamkla, ale nechtěla riskovat další Patrikovo běsnění. Stáhla si zničenou sukni, roztrhané silonky i od krve zašpiněné kalhotky. Obličej se jí zkřivil přívalem pláče. Plakala úlevou i ponížením. Zbytek oblečení hodila do pračky a vlezla si do sprchy.

Až pod proudem vody horké tak, že se to sotva dalo snést, se jí trochu ulevilo.